

Luzon och Panay har järnvägar, vilka nästan uteslutande används för godstransporter. Av vägnätets ca 154 000 km är mindre än en femtedel asfalterad. Bäst är vägar på Luzon. De dåliga landkommunikationerna anses som en bidragande orsak till svårigheterna att effektivisera jordbruket. Genom ett projekt som till stor del finansieras av Världsbanken sker en ambitiös utbyggnad och förbättring av vägnätet. I en önation som F. är sjötransporterna mycket betydande. 9/10 av alla varutransporter sker till sjöss och det finns ca 600 statliga eller kommunala hamnar och ca 100 privata. De största hamnarna är Manila, Cebu och Davao. Även när det gäller persontransporter är sjövägen viktig och färjetrafiken är intensiv mellan öarna. Nyanskaffningen av fartyg är dock eftersatt, och både handelsflottan och färjebeståndet är i ett tämligen dåligt skick. Flygbolaget Philippine Airlines bedriver både in- och utrikes flygtrafik. Internationella flygplatser finns både i Manila och Cebu (Mactan).

Massmedier

Tidningstätheten i F. är relativt stor. Den nya författningen 1987 garanterar pressfrihet, men vissa inskränkningar har skett för att förhindra rebellgrupper att komma till tals. Av 22 dagstidningar som utkommer i Manila-området är de två största People Tonight (260 000 ex.) och People's Journal (230 000 ex.), som båda utges på både engelska och pilipino. Andra stora tidningar är de engelskspråkiga Manila Bulletin (175 000 ex.) och Philippine Daily Inquirer (110 000 ex.). Inom radio och TV råder i princip fri etableringsrätt. Ett statligt organ har dock en överordnad kontroll. Det finns sammanlagt 380 kommersiella radiostationer, ofta sammanslutna i rikstäckande kanaler (ca 135 radiomottagare per 1000 inv., 1986). F. har fem nationella TV-kanaler. Antalet TV-mottagare är drygt 35 per 1000 inv. (1986).

Statsskick och politik

Varken muslimsk eller maoistisk gerilla fick president Marcos auktoritära regim på fall. I februari 1986 ledde i stället protester mot omfattande valfusk till att stora människomassor - som välsignats av både ärkebiskopen, företagsledare och diverse aktionsgrupper - utan blodspillan kunde hindra Marcos trupper från att slå ner moderata officerare som misslyckats med en egen statskupp. Då de senare sålunda överlevt politiskt och Corazon Aquino, moralisk vinnare av det senaste valet och änka efter martyren och regimens liberale ärkefiende Benigno Aquino, förmått liera sig med dem, accepterade bl.a. USA henne som ny president.

Politiskt präglas F. sedan 1986 av motsättningar inom och mellan följande grupper: a) Marcos gamla favoriter i affärs- och officerskretsar, som söker rädda vad som räddas kan; b) de som vill montera ner de auktoritära strukturerna och högst provisoriskt accepterar Corazon Aquino; i denna grupp ingår allt från affärsmän som misgynnades under Marcos och nyliberala världsbanksekonomer till demokratiska socialister; c) de ideologiskt olikartade grupper som anser att inget väsentligt skett i och med att Marcos föll utan att väpnad kamp är nödvändig. Resultatet är politisk instabilitet, med kuppöversök, fortsatt gerillaverksamhet, en handlingsförlamad central administration och förnyat utrymme åt något av det halvfeodala pamp- och familjevælde som präglade F. innan Marcos stärkte men missbrukade de statliga organen.

I enlighet härmed har *dena sidan* en ny liberal konstitution godkännt i folkomröstning. Där i stadgas omfattande friheter: att en direktvald president, som bara kan inneha ämbetet under en sexårsperiod, och dennes regering besitter den verkställande makten; att kongressen, bestående av 24 nationellt valda senatorer och 250 representanter från 200 valkretsar samt ett an-

Vilippena

NATIONALENCYKLOPEDIEN

BOKFÖRLAGET BRA BÖCKER AB • S-263 80 HÖGANÄS • TELEFON 042 33 90 00



Docent
Olle Törnquist
Uppsala universitet
S:t Olofsgatan 11 B
753 21
UPPSALA

Al speciellt utsatta samhällliga grupperingar, innehar den lagstiftande makten; och att högsta domstolen svarar för den dömande makten. Men *d andra sidan* visade det sig vid senats- och kongressvalen i maj 1987 att medan nästan enbart Aquinovänliga kandidater och partier var framgångsrika kunde de flesta ändå härledas till gamla inflytelserika familjer. Dessas styrka blev ännu tydligare vid valen av guvernörer, borgmästare och andra lokalt ansvariga i januari 1988. Partiloyalitet betydde föga. Patronage och röstköp överflyglade helt de grupperingar som betonade de svagares intressen, sakfrågor och ideologiska spörsmål. Trots att sådana folkrörelser därefter stärkts, är avgörande förändringar inte att vänta till valen 1992, då Corazon Aquino skall avgå.

fort

H O T E

83